

E hibák az alábbiakra vonatkoznak:

- i. arra a tényre, hogy az Elsőfokú Bíróság egészében elmulasztotta megvizsgálni a fellebbezők petíciós jogának mint az európai polgárság megnyilvánulásának megsértésére vonatkozó jogalapjait és érveit,
- ii. arra tényre, hogy az Elsőfokú Bíróság mindenestre elferdítette az európai ombudsman 2002. július 18-i határozatának tartalmát, amely a fellebbezők által a keresetben hivatkozott legrelevánsabb bizonyítékot képezte, vagy legalábbis arra a tényre, hogy az Elsőfokú Bíróság e tényező jogi minősítésében hibát vétett,
- iii. arra a tényre, hogy az Elsőfokú Bíróság helytelenül értelmezte és alkalmazta a gondos ügyintézés, a pártatlanság és a bizalomvédelem elvét, és hogy bizonyos esetekben a bizonyítékok tartalmát megváltoztatta, valamint hogy mindenestre jogi szempontból hibásan minősítette a keresetlélben felsorolt, a fent hivatkozott elvek megsértésével összefüggő tényeket,
- iv. arra a tényre, hogy az Elsőfokú Bíróság elmulasztotta a kártérítési kérelem vizsgálatát, illetve azt mindenestre helytelenül vizsgálta meg, mivel a Bizottság vitatott magatartását elszigetelt, egymástól elkülönülő tények összességéként, és nem átfogóan ítélte meg, annak ellenére, hogy a hivatkozott közösségi szabályok megsértése és a fellebbezők által elszenvedett sérelem elsősorban a Bizottság nyolc év során tanúsított átfogó magatartásából ered.

Általánosabban a fellebbezők úgy vélik, hogy az Elsőfokú Bíróság elmulasztotta az azon alapvető szabályból eredő következtetések levonását, amely szerint a Bizottság felelős az eljárások méltányos és jogszerű lefolytatásáért, és hiba esetén állnia kell a hivatali visszasság pénzügyi következményeit. Egyébiránt az igazgatási szervek magatartására irányadó szabályok megsértése nem vagyoni kárt okozhat, amelynek orvoslását és megtérítését követelhetik az európai polgárok.

2006. március 31-én benyújtott kereset – Európai Közösségek Bizottsága kontra Spanyol Királyság

(C-172/06. sz. ügy)

(2006/C 131/65)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Felperes: Európai Közösségek Bizottsága (képviselő: S. Pardo Quintillán, meghatalmazott)

Alperes: Spanyol Királyság

Kereseti kérelmek

- állapítsa meg, hogy a Spanyol Királyság azáltal, hogy az azon gazdasági szereplőknek nyújtott állami támogatások odaítélését, akik Spanyolországban valamely másik tagállamban szabályszerűen gyártott vagy értékesített, vagy az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodást aláíró valamely másik országban gyártott napelemet szeretnének értékesíteni, ahhoz a feltételhez kötötte, hogy az említett elemek olyan megfelelő ségi tanúsítvánnyal kell, hogy rendelkezzenek, amely megfelel a nemzeti rendelkezésekben foglalt követelményeknek, amihez azokat egy kifejezetten az említett államban már elvégzett vizsgálatok elvégzésére kijelölt nemzeti laboratóriumban végzett újbóli vizsgálatoknak kell alávetni, nem teljesítette az EK-szerződés 28. és 30. cikke, valamint az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás 11. és 13. cikke alapján fennálló kötelezettségeit.
- kötelezze a Spanyol Királyságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A valamely másik tagállamból vagy az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodást aláíró másik országból származó napelemek állami támogatásához való hozzájutás feltételeire vonatkozó spanyol jogszabály ellentétes az áruk szabad mozgásának alapelvével, és nem igazolható az EK-szerződés 30. cikkében felsorolt közérdekű indokok, illetve a Bíróság ítélkezési gyakorlata által elismert feltétlenül érvényesítendő követelmények egyikével sem.

Az Elsőfokú Bíróság T-92/02. sz., Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH, Stadtwerke Tübingen GmbH és Stadtwerke Uelzen GmbH kontra az Európai Közösségek Bizottsága, támogatja: az E.ON Kernkraft GmbH, az RWE Power AG, az EnBW Energie Baden-Württemberg AG és a Hamburgische Electricitäts-Werke AG ügyben 2006. január 26-án hozott ítétele ellen a Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH, a Stadtwerke Tübingen GmbH és a Stadtwerke Uelzen GmbH által 2006. április 5-én benyújtott fellebbezés

(C-176/06. sz. ügy)

(2006/C 131/66)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbezők: a Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH, a Stadtwerke Tübingen GmbH és a Stadtwerke Uelzen GmbH (képviselők: D. Fouquet és P. Becker ügyvédek)

A többi fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága, az E.ON Kernkraft GmbH, az RWE Power AG, az EnBW Energie Baden Württemberg AG és a Hamburgische Electricitäts-Werke AG

A fellebbezők kérelmei

- A Bíróság helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság T-92/02. sz., Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH és társai kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben ⁽¹⁾ 2006. január 26-án hozott ítéletét;
- amennyiben az ügyben ügydöntő határozat hozható, semmisítse meg az Európai Bizottság 2001. december 11-i B(2001) 3967. sz. végleges határozatát, amelyben ez utóbbi megállapítja, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaságban az atomerőművek ártalmatlanítására és végleges leállítására biztosított céltartalékok nem minősülnek az EK 87. cikk (1) bekezdése szerinti állami támogatásnak;
- amennyiben az ügyben nem hozható ügydöntő határozat, utalja vissza az eljárást az Elsőfokú Bíróság kibővített első tanácsa elé – megtartva a fellebbezőknek az előző peres eljárásban eljáró törvényes bíróját – az eljárás újbóli lefolytatása céljából;
- kötelezze a Bizottságot a peres eljárás költségeinek viselésére;
- kötelezze a fellebbezési eljárásban fellépő ellenérdekű felet a fellebbezési eljárás költségeinek viselésére.

Vagylagosan:

- utasítsa el a beavatkozók arra irányuló kérelmét, hogy a fellebbezők viseljék az Elsőfokú Bíróság előtti peres eljárás költségeit.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbezők jelen fellebbezéssel az Elsőfokú Bíróság azon ítéletét támadják meg, amelyben az Elsőfokú Bíróság jogszerűnek ítélte a Bizottság azon megállapításait, miszerint az atomerőművek ártalmatlanítására és végleges leállítására szóló céltartalékokra a Német Szövetségi Köztársaságban biztosított adóhalasztás nem minősül az EK 87. cikk (1) bekezdése szerinti állami támogatásnak. A fellebbezők jogalapként hozzák fel az eljárási jog és a közösségi anyagi jog megsértését.

Az Elsőfokú Bíróság az ügyet a kibővített első tanácstól a három bíróból álló negyedik tanács elé utalta a nyilvánvaló jogi nehézségek és a fokozott jelentőség ellenére, és anélkül, hogy kivételes körülmények álltak volna fenn. Az ügy ezen indokolatlan és jogsértő átutalása a szűkebb tanács elé a több éves eljárást követően megsértette a fellebbezőknek a törvényes bíróhoz való jogát.

Az Elsőfokú Bíróság nem tett különbséget az állami támogatás fennállásának követelményei és a hivatalos vizsgálati eljárás követelményei között. Mivel a jelen esetben annak vizsgálata során, hogy vajon a tervezett állami támogatás összeegyeztethető-e a közös piaccal, komoly ténybeli és jogi nehézségek merültek fel az állami garancia fennállása, a végleges leállításra és az ártalmatlanításra vonatkozó kötelezettségek, valamint a céltartalékok összegének pontos meghatározása, az adóelőnyök és a végleges leállítás összköltsége tekintetében, a Bizottság nem volt jogosult arra, hogy kizárólag előzetes vizsgálati eljárásra szorítkozzon. A jelen esetben inkább a hivatalos vizsgálati eljárás megindítására lett volna köteles.

Az Elsőfokú Bíróság valójában a német céltartalék-szabályozás kérdését sem ítélte meg helyesen. Tévedett, amikor úgy ítélte meg, hogy a nukleáris ágazatban képzett céltartalékok adómentessége kivételt képez az általános adószabályozás alól. Mindazonáltal e kivétel kizárólag abban az esetben fogadható el, ha a jövőbeni kötelezettségeket kellően pontosan meghatározzák. Jelen esetben azonban erről nincs szó: a végleges leállás időpontjára, a végleges leállásra vonatkozó kötelezettségekre, valamint a rendelkezések megsértésének következményeire vonatkozó feltételeket nem határozták meg kellőképpen. De még abban az esetben is sértheti a támogatásokra vonatkozó jogot az intézkedés, ha *de iure* ugyan nem állapítható meg a támogatások szelektivitása, azonban az intézkedés mégis alkalmas arra, hogy kedvező helyzetbe hozzon egyes vállalkozásokat. A villamosenergia belső piaci liberalizálásáról szóló irányelv megköveteli a tagállamoktól a hátrányos megkülönböztetések és a versenykorlátozások hatékony megszüntetését. Ezzel szemben azonban az Elsőfokú Bíróság nem állapította meg, hogy a szövetségi kormány köteles a német céltartalék-képzési gyakorlat módosítására, amely az egyes gazdasági ágazatok szelektív támogatása révén az irányelv és a hatékony érvényesülés elvének közvetlen megsértését jelenti.

A fellebbezők végül úgy érvelnek, hogy a megtámadott ítélet jogellenesen kötelezi őket a beavatkozók költségeinek a viselésére. Mivel a beavatkozók az eljárásnak csak igen késői szakaszába léptek be, amikor már minden lényeges irat benyújtásra került, közreműködésük az alperes oldalán csak jelentéktelen lehetett. E helyzet nem indokolja a felperesek általi teljes költségviselést.

⁽¹⁾ HL C 74., 15. o.